

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 21 • Τεύχος 6

ΚΑΛΟΔΙΑΤΗΡΗΜΕΝΟΙ Ή ΚΑΤΑΠΙΚΡΑΜΕΝΟΙ;

Μια ιστορία για δύο υπηρέτες

Κατηγορώντας τους άλλους

Ένα ερώτημα αντίληψης

Η επιλογή

490 ... και συνεχίζουμε

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ Ο ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τα πρώτα εδάφια στο πρώτο κεφάλαιο στο βιβλίο του Ησαΐα είναι τρομακτικά! Μέσα απ' αυτά, ο Θεός χρησιμοποιεί σκληρή γλώσσα για να υπογραμμίσει τις πολλές ανομίες του Ιουδαϊκού έθνους, που συμπεριλαμβάνουν την καταπίεση των φτωχών, τις διαφθαρμένες συναλλαγές και τα χέρια τους να είναι βουτηγμένα στο αίμα, πράγματα που τους έχουν απομακρύνει από κοντά Του. Τους λέει ότι οι θρησκευτικές τους εθιμοτυπίες έχουν γίνει ψεύτικες και χωρίς καμία αξία και με τις ασεβείς τους καρδιές έχουν επαναστατήσει κατά του Θεού, με αποτέλεσμα να έχουν ηττηθεί πλήρως και ολοκληρωτικά απ' τους εχθρούς τους.

Όμως παρ' όλες τις συνειδητές αμαρτίες τους εναντίον Του, η καρδιά του Θεού πονά απ' αυτά που υποφέρει ο λαός Του και δεν εστιάζεται στην τιμωρία που τους αξίζει. «Αποβάλετε την κακία των πράξεών σας», τους εκλιπαρεί. «Μάθετε να κάνετε το καλό· να είστε δίκαιοι, βοηθήστε τον καταδυναστευμένο».¹

Κατόπιν Αυτός δίνει μια απ' τις πιο όμορφες υποσχέσεις μέσα στη Βίβλο – και μια που ρίχνει πολύ περισσότερο φως στο είδος της φιλίας που θέλει να έχει Αυτός μαζί μας: «Ελάτε τώρα, και ας διαδικαστούμε, λέει ο Κύριος· αν οι αμαρτίες σας είναι σαν το πορφυρούν, θα γίνουν άσπρες σαν χιόνι· αν είναι ερυθρές σαν κόκκινο, θα γίνουν σαν άσπρο μαλλί».²

Αυτό που μας φανερώνει η υπόσχεση αυτή, είναι ότι ο Θεός δεν είναι απλά πρόθυμος να συγχωρέσει, αλλά *ανυπομονεί* να το κάνει. Και όπως ακριβώς το φρέσκο χιόνι καλύπτει μια λίμνη από αίμα και δείχνει σαν να μην υπήρξε ποτέ εκεί, η συγχώρηση του Θεού είναι τόσο ολοκληρωμένη, λες και δεν συνέβηκε ποτέ κανένα σφάλμα. Δεν θυμάται καν τις αμαρτίες μας πια.³

Αυτού του είδους η συγχώρηση είναι υπερφυσική και είναι μέρος της θείας φύσης του Θεού. Δεν γίνεται συχνά να μπορούμε να πάρουμε *εμείς* τον πόνο, τον θυμό και την αδικία που νοιώθουμε και να «κάνουμε λες και δε συνέβη ποτέ το κακό», όμως αυτό δεν δικαιολογεί το να μην είμαστε πρόθυμοι να συγχωρέσουμε τους άλλους.

Το μυστικό είναι να θυμόμαστε τι έκανε ο Ιησούς για εμάς. Αν και δεν το αξίζαμε να πάρει Αυτός πάνω Του όλο το βάρος των δικών μας αμαρτιών και σφαλμάτων, όμως αυτό έκανε, όταν έδωσε τη ζωή Του για εμάς.

Ας προσπαθήσουμε να γίνουμε περισσότερο σαν Αυτόν με το να μεταδίδουμε στους άλλους μερική απ' τη γενναιοδωρή συγχώρηση που δεχθήκαμε εμείς.

Για περισσότερες πληροφορίες για το Activated, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ronan Keane

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suci

© 2020 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-233-X

1. Ησαΐας 1:16-17

2. Ησαΐας 1:18

3. βλ. Εβραίους 8:12

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ

ΜΙΑ ΖΩΗ ΓΕΜΑΤΗ

ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ

ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ, δέχτηκα τις επιπτώσεις, (το άξιζα με το παραπάνω) των σφαλμάτων που διέπραξα. Όμως υπήρξαν και φορές που δεν τιμωρήθηκα, ενώ έπρεπε να τιμωρηθώ, αλλ' αντίθετα μου έδειξαν έλεος.

Μια φορά όταν ήμουν 12 ετών, είχαμε πάει με την οικογένειά μου σε ένα εμπορικό κέντρο. Υποτίθετο να προσέχω τον μικρότερο αδελφό μου ενώ οι γονείς μου έκαναν κάτι εκεί κοντά, όμως εγώ αφαιρέθηκα με κάτι και ο αδελφός μου ξέφυγε της προσοχής μου, με αποτέλεσμα να βρεθεί σχεδόν στο πάρκινγκ των αυτοκινήτων, πριν τον βρούμε. Τώρα θα με ρωτήσετε, αν με επέπληξαν οι γονείς μου γι' αυτό. Και βέβαια, όμως το έκαναν με πολλή αγάπη και ευσπλαχνία. Αν και δεν το άξιζα, αυτοί μου χαρίστηκαν, κάτι που δεν το άξιζα εγώ και πάντα το θυμάμαι.

Μια φορά όταν ήμουν λίγο μεγαλύτερος, πήρα κάτι που δεν ήταν δικό μου. Όταν το έμαθε η μητέρα μου και μου μίλησε γι' αυτό, ένοιωσα τα αυτιά μου να βουίζουν καθώς σκεπτόμουν *Μα γιατί να κάνω κάτι τέτοιο; Η ζωή μου δεν θα είναι ποτέ η ίδια ξανά!* Όμως στη συνέχεια, η μητέρα μου με

πήρε στην αγκαλιά της και μου είπε ότι ήξερε ότι θα μπορούσα να γίνω καλύτερος – και για αρχή, θα έπρεπε να επιστρέψω αμέσως αυτό που είχα πάρει. Και όπως αποδείχθηκε, είχα δίκιο (όχι βέβαια όπως πρόσεμα εγώ) – επειδή η ζωή μου δεν υπήρξε ποτέ η ίδια μετά από εκείνο το οδυνηρό μάθημα.

Κατόπιν ήλθαν οι στιγμές ενώ ήμουν νέος και έφηβος, που διαπληκτιζόμουν άσχημα, διαφωνούσα ανούσια και έκανα χλευαστικό κουβεντολόι. Μερικές φορές θα συμπεριφερόμουν πολύ άσχημα σε κάποιο φίλο, σ' ένα αδελφί μου ή σ' έναν απ' τους γονείς μου και κατόπιν ένοιωθα ντροπή, γνωρίζοντας ότι η συνέπεια σ' αυτό που είχα κάνει, θα ήταν ο αποκλεισμός που άξιζα, η απόρριψη ή κάτι παρόμοιο. Μερικές φορές τιμωρήθηκα. Συχνά όμως άρχισα να ανακαλύπτω ότι οι γύρω μου ήταν πιο μεγαλόψυχοι απ' ό,τι φανταζόμουν εγώ και με συγχώρεσαν ξανά και ξανά.

Τώρα πασχίζω να είμαι τόσο ένας καλός σύζυγος για την καταπληκτική μου σύζυγο αλλά και ένας καλός πατέρας για τα δύο μικρά μου κοριτσάκια. Τις περισσότερες φορές τα πάω καλά, άλλες φορές όχι. Υπήρξαν φορές που συμπεριφέρθηκα άσχημα και μου ήταν

δύσκολο να αντιμετωπίσω, τόσο αυτές, αλλά και τον εαυτό μου επίσης. Όμως όσο και να φαίνεται απίστευτο, όταν εγώ έσκυβα το κεφάλι μου γεμάτος ντροπή, η δική τους αγάπη το σήκωνε και με διαβεβαίωνε για την αγάπη τους. Όλα αυτά μου έχουν δείξει ότι η ζωή έχει πάρα πολλά να μας διδάξει.

Ο Ιησούς συγχώρεσε εκείνους που Τον μίσησαν, Τον κτύπησαν και στο τέλος Τον θανάτωσαν. Είχε τόση υπομονή με τους μαθητές Του όταν αυτοί δεν μπορούσαν να κατανοήσουν τις διδαχές Του. Καλωσόρισε πίσω εκείνους που επέστρεψαν αφού Τον απαρνήθηκαν, αλλά και άλλους φίλους Του που Τον είχαν πληγώσει πάρα πολύ. Άγγιξε τους αμφισβητίες καθώς και τους αποδιωγμένους και με ευγένεια τους ενθάρρυνε, ευλογώντας τους με ατελείωτη αγάπη. Καθημερινά μας διαβεβαιώνει ότι στη Βασιλεία Του υπάρχει χώρος για όλους εμάς τους χαμένους και μοναχικούς αμαρτωλούς όταν εμείς πάμε κοντά Του.

Ο ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ ΙΣΤΟΤΟΠΩΝ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

Η ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ

ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΥΝ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΝΑ ΜΑΣΤΙΓΩΝΕΤΑΙ, να δέρνεται και κατόπιν να σταυρώνεται. Καθώς ήταν πάνω στον σταυρό, περιμένοντας να πεθάνει, μερικές απ' τις τελευταίες Του λέξεις ήταν «Πατέρα, συγχώρεσέ τους».¹ Η συγχώρεση ήταν η δική Του απόκριση σε μία άδικη δίκη, στο ότι μαστιγόθηκε με ένα μαστίγιο με σιδερένιες απολήξεις που ξέσκιζαν

το δέρμα και απέφεραν αφάνταστο πόνο, στο ότι έμπηξαν καρφιά στα χέρια Του και τα πόδια Του και στο ότι Τον άφησαν να πεθάνει αγωνιωδώς πάνω στον σταυρό. Αν και από τη μια, η αντίδρασή Του είναι εκπληκτική, απ' την άλλη, βγάζει τέλειο νόημα όταν διαβάσουμε τι δίδαξε ο Ιησούς για τη συγχώρεση στη διάρκεια της υπηρεσίας Του. Και όχι μόνο την δίδαξε – αλλά και την ενσωμάτωσε τόσο στη ζωή Του αλλά και στον θάνατό Του. Έκανε πράξη αυτά που κήρυττε.

Η ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η συγχώρεση του Ιησού αντικατόπτριζε τη συγχώρεση του Πατέρα Του. Στην Παλαιά Διαθήκη, όταν

ο Θεός αποκάλυψε τον Εαυτό Του στον Μωυσή, αναφερόμενος στον Εαυτό Του είπε, «Ο Κύριος, ο Κύριος ο Θεός είναι οικτίρμονας και ελεήμονας, μακρόθυμος, και πολυέλεος, και αληθινός, ο οποίος φυλάττω έλεος σε χιλιάδες, συγχωρώ ανομία και παράβαση και αμαρτία».² Ο Θεός έλεγε ότι η συγχώρεση ήταν ένα απ' τα θεία Του γνωρίσματα και η οποία είναι ριζωμένη στον χαρακτήρα Του. Αυτό το χαρακτηριστικό Του αναφέρεται σε όλη την Παλαιά Διαθήκη, όπως για παράδειγμα: «Εσύ είσαι Θεός συγχωρητικός, ελεήμονας και οικτίρμονας, μακρόθυμος και πολυέλεος, και δεν τους εγκατέλειψες».³

Όταν συγχωράμε άλλους για πράγματα που μας έχουν κάνει, αυτό

1. Λουκά 23:24
2. Έξοδος 34:6-7
3. Νεεμίας 9:17
4. Kelly Minter, *The Fitting Room* (Colorado Springs: David C. Cook Publishing, 2011), 90

αντικατοπτρίζει την αντίληψή μας όσον αφορά τη θεία συγχώρεση.

Πρέπει να συγχωράμε τους άλλους επειδή έχουμε συγχωρεθεί κι εμείς. Ο Ιησούς πέθανε ώστε να μπορέσουν να συγχωρεθούν οι αμαρτίες μας και μας έχει ειπωθεί να συγχωράμε κι εμείς τους άλλους όταν αυτοί αμαρτάνουν σε μας ή μας ακούν.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ

Κάποιες κακές πράξεις γίνονται σκόπιμα.

Βιαιοπραγούν εναντίον μας είτε με κάποιο φυσικό τρόπο, είτε λεκτικά είτε συναισθηματικά. Κάποιος μας κλέβει, ίσως ξεγελώντας μας σκόπιμα ώστε να μας αφαιρέσουν χρήματα, αγαθά, κτλ. Κάποιος που αγαπάμε μας προδίδει – ένας σύζυγος, κάποιο οικογενειακό μέλος ή ένας στενός φίλος. Μερικές απ' τις πληγές που βιώνουμε είναι ασήμαντες, όμως με την πάροδο του χρόνου γίνονται σημαντικές, όταν επαναλαμβάνονται ξανά και ξανά.

Η συγχώρεση δεν κλείνει τα μάτια στη βλάβη ή στο κακό που μας προξένησε κάποιος. Δεν δικαιολογεί το γιατί μας πλήγωσαν και δεν ελαχιστοποιεί τη σοβαρότητα του αδικήματος. Δεν σημαίνει ότι το αδικήμα παύει να μας πονάει ή ξεχνιέται. Η συγχώρεση δεν είναι μια αυτόματη αποκατάσταση εμπιστοσύνης. Δεν αντικαθιστά τη δικαιοσύνη, καθώς μερικές φορές υφίστανται συνέπειες που πρέπει να

αντιμετωπίσει κάποιος ακόμα και μετά την πράξη της συγχώρεσης. Ούτε πρόκειται περί μιας άμεσης συναισθηματικής θεραπείας.

Η συγχώρεση κοιτάει το κακό που μας έχουν επιφέρει, παραδέχεται ότι μας έχει πληγώσει και μετά αποφασίζει να συγχωρέσει – το οποίο στην ουσία είναι η απόφαση να αρχίσει τη διαδικασία της συγχώρεσης. Αναγνωρίζει ότι η πληγή που βιώσαμε ήταν προσωπικού χαρακτήρα, άδικη και βαθιά και επιλέγει να εγκαταλείψει τα εσωτερικά αρνητικά αισθήματα που νοιώθουμε για κάποιον που μας πλήγωσε, με σκοπό το τραύμα αυτό να πάψει να μας επηρεάζει αρνητικά.

Όπως εξηγεί και η Κέλυ Μίντερ στο βιβλίο της, *The Fitting Room*:

Η συγχώρεση δεν αρνείται το τι μας έχουν κάνει οι εχθροί μας, δεν αποκαλεί κάτι ορθό, το οποίο έχει υποστεί ρωγμή ή κάτι αγνό το οποίο έχει αλλοιωθεί. Η συγχώρεση βλέπει κατάματα αυτό που έχουν κάνει οι παραβάτες, αναγνωρίζει την ύπαρξη της πληγής και κατόπιν επιλέγει να συγχωρέσει. Δεν έχει τίποτα να κάνει με την άρνηση του σφάλματος εκείνων που μας πλήγωσαν, αλλά ως επί το πλείστον έχει να κάνει με την αλλαγή της δικής μας καρδιάς προς αυτούς.⁴

Μερικές φορές περιμένουμε να συγχωρέσουμε το άτομο που μας πλήγωσε, αφού πρώτα απολογηθεί γι' αυτό που έκανε. Θέλουμε να αναγνωρίσουν ότι αυτό που έκαναν ήταν λάθος και να ζητήσουν συγνώμη. Όμως εδώ υπάρχουν κάποια ερωτήματα. Μερικές φορές το άτομο αυτό δεν γνωρίζει ότι μας πλήγωσε και σ' αυτή τη περίπτωση δεν θα ζητήσουν συγνώμη. Σε άλλες περιπτώσεις, το άτομο γνωρίζει ότι σας πλήγωσε, όμως δεν τους νοιάζει και άλλες φορές το άτομο εκείνο δεν ζει πια. Αν περιμένετε από κάποιον να σας ζητήσει συγνώμη πριν τους συγχωρέσετε εσείς, ίσως να υποφέρετε από την πληγή στην

υπόλοιπη ζωή σας.

Υπάρχουν περιπτώσεις όπου πληγωθήκαμε από εκείνους των οποίων τα προβλήματα έγιναν από μια άποψη και δικά μας. Για παράδειγμα, τα συζυγικά προβλήματα των γονιών μπορεί να πληγώσουν τα παιδιά τους, όμως αυτό δεν γίνεται σκόπιμα. Μερικές φορές πληγωθήκαμε από εκείνους που έκαναν λάθη. Μερικές φορές κάποιος μπορεί να προσπαθεί να κάνει κάτι το οποίο νομίζει ότι θα είναι ωφέλιμο, όμως στο τέλος δεν έχει το ποθητό αποτέλεσμα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, βοηθάει να υπενθυμίζουμε στον εαυτό μας ότι και εμείς επίσης κάνουμε πράγματα που δεν έχουν ως σκοπό τους να βλάψουν τους άλλους. Βέβαια όταν το κάνουμε αυτό, ελπίζουμε ότι κι εκείνοι τους οποίους πληγώσαμε εμείς, θα μας συγχωρέσουν κι αυτοί. Και ως εκ τούτου θα πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να συγχωράμε εκείνους που μας έχουν βλάψει άθελα τους.

Υπάρχει επίσης και κάτι άλλο να λάβουμε υπόψη, ότι δεν χρειάζεται να συγχωρεθεί η κάθε πληγή που βιώνουμε. Πολλές απ' τις πληγές που υποφέρουμε στη ζωή συμβαίνουν από πράξεις άλλων που δεν θέλουν να μας κάνουν κακό. Ζούμε σε έναν κόσμο όπου έχουμε συνεχή επικοινωνία με ανθρώπους σαν κι εμάς, οι οποίοι συχνά λένε ή κάνουν πράγματα χωρίς την πρόθεση να μας πληγώσουν, μερικές φορές όμως τα πράγματα αυτά μας πληγώνουν ακούσια.

Ο συγγραφέας Λούις Σμίντς δίνει ένα ενδιαφέρον παράδειγμα:

Υπήρξε κάποτε ένα πρόσωπο στη ζωή μου, που έκανε πράγματα που με εξόργιζαν. Μου φώναζε την ώρα του φαγητού, με είχε σαν υπηρέτη συνέχεια, μέρα-νύκτα, ανεξάρτητα απ' το πόσο απασχολημένος ήμουνα με άλλα πράγματα. Κάπου-κάπου κατουρούσε τα καλύτερα παντελόνια μου. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, αρρώσταινε

και με τρέλαινε, επειδή δεν μου έλεγε που πονούσε. Υπήρχαν στιγμές που ήθελα να της δώσω κάνα δύο. Όμως ποτέ δεν ένοιωσα παρακινήμενος να την συγχωρέσω. ... επειδή η ύπαρξη στην οποία αναφέρομαι, ήταν το ηλικίας έξη μηνών μωρό μου όμως ποτέ δεν ένοιωσα την ανάγκη να του συγχωρέσω όλα εκείνα τα πράγματα που με εξόργιζαν, επειδή δεν με πλήγωνε σκόπιμα. Την αγαπούσα και ό,τι και να έκανε, εγώ το αποδεχόμουν.⁵

ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ, ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ

Το να κατανοούμε ότι η Γραφή μας λέει να συγχωρούμε τους άλλους και να συμφωνούμε ότι πρέπει να το κάνουμε πράξη, είναι η μια πλευρά. Όμως η πράξη του να συγχωρέσουμε κάποιον που μας έχει πληγώσει πάρα πολύ, μπορεί να αποβεί δύσκολη και οδυνηρή. Ο Κ. Σ. Λούις είχε πει, «Όλοι

5. Smedes, *Forgive and Forget*, 8

6. βλ. Εφεσσίους 4:32

7. Μέρη απ' αυτό το άρθρο πάρθηκαν απ' το βιβλίο *Forgive and Forget* του Λούις Μ. Σμίντς (New York: HarperOne, 1984).

λένε ότι η συγχώρεση είναι μια όμορφη ιδέα, μέχρι να πρέπει να συγχωρέσουν κάτι οι ίδιοι».

Η αρχαία Ελληνική λέξη που χρησιμοποιείται περισσότερο για συγχώρεση στην Αγία Γραφή, είναι το αφήμι (όπως στο «*άφες ημίν*»), το οποίο χρησιμοποιείται για να εκφράσει το αφήνω κάτι ξοπίσω μου ή ακυρώνω κάποιο χρέος. Όταν συγχωρούμε κάποιον για αυτό που έχουν κάνει, τους απαλλάσσουμε από ένα νόμιμο χρέος. Αναγνωρίζουμε ότι έχουμε πληγωθεί ή αδικηθεί, η εμπιστοσύνη μας έχει προδοθεί και ότι η ζωή μας έχει υποστεί φθορά απ' τις βλαβερές πράξεις κάποιου. Συγχρόνως όμως κατανοούμε ότι είμαστε κι εμείς επίσης αμαρτωλοί, ότι προσβάλλουμε και πληγώνουμε τους άλλους και ότι έχουμε συγχωρευθεί απ' τον Θεό για τις παραβάσεις μας. Όταν συγχωρούμε, παίρνουμε την απόφαση να ξεχάσουμε τον πόνο μας, την επιθυμία μας για ανταπόδοση, τα θυμωμένα και αρνητικά συναισθήματά μας ενάντια στο άτομο που μας πλήγωσε. Βάζουμε το άτομο και τις πράξεις τους στα χέρια του Θεού.

Φυσικό είναι να νοιώθουμε πως με το να συγχωράμε κάποιον είναι

ισοδύναμο με το να τους δικαιολογούμε για ό,τι έχουν κάνει. Όμως δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, επειδή αυτό δίνει σε σας την δυνατότητα να απελευθερωθείτε απ' τον πόνο του αδικήματος, να συνεχίσετε χωρίς να σας βασανίζουν συνέχεια τα άσχημα συναισθήματα ενάντια στο άτομο που σας πλήγωσε.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η συγχώρεση είναι ένα περίπλοκο και πολύπλευρο θέμα. Εντούτοις, είναι ξεκάθαρο ότι ο Ιησούς με το δικό Του παράδειγμα και διδασκαλία, έδωσε έμφαση στη συγχώρεση. Μας δίδαξε να συγχωρούμε και σ' αυτή την εντολή δεν έθεσε περιορισμούς. Αν επιθυμούμε να είμαστε περισσότερο σαν τον Ιησού, τότε θα πρέπει να συγχωράμε τους άλλους για τα οφειλήματά τους – όσο δύσκολο και αν είναι αυτό μερικές φορές – επειδή και ο Θεός συγχώρεσε τα δικά μας οφειλήματα προς Αυτόν.⁶

Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΙΣΤΗΣ.⁷ ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΑΛΙ ΓΚΑΡΣΙΑ

Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ

ΠΡΙΝ ΧΡΟΝΙΑ, αντιμετώπισα μια περίπλοκη και δυσάρεστη κατάσταση εκεί που εργαζόμουν, με έναν απ' τους συνεργάτες μου. Τα πράγματα δεν βελτιωνόντουσαν και εγώ ένοιωσα ανακούφιση, όταν αυτός στην πορεία μετακόμισε κάπου αλλού. Μετά από λίγο καιρό, μου έστειλε ένα σύντομο μήνυμα με δύο λέξεις μόνο: «Ζητώ συγνώμη».

Καλό κι αυτό! σκέφτηκα. *Ζητάει συγνώμη.* Έτσι κοιτάξα για το υπόλοιπο μήνυμα, όμως δεν υπήρχε συνέχεια. Πρόσμενα μια γραπτή, λεπτομερή αναγνώριση για όσα μου είχε προξενήσει, τους πονοκεφάλους, την ένταση και τις επιπλοκές. Όμως το μόνο που έλαβα ήταν αυτές οι δύο λέξεις – «Ζητώ συγνώμη».

Μέσα μου ένοιωθα ότι ο Θεός μου ζητούσε να τον συγχωρέσω και να γυρίσω σελίδα στη ζωή μου. Είχε κάνει το μέρος του με το να ζητήσει συγνώμη και αυτό που έπρεπε να κάνω εγώ, ήταν να την αποδεχθώ – όμως βαθιά μέσα μου, ένοιωθα σαν να είχα πιαστεί λίγο κορόιδο. *Δεν θα έπρεπε να γράψει κάτι περισσότερο στην απολογία του;*

1. *When Sorry Isn't Enough: Making Things Right with Those You Love*, Moody Publishers.

Δεν πέρασε καιρός και τώρα έπρεπε εγώ να ζητήσω συγνώμη από κάποιον και δεν ήξερα πώς να το κάνω. Αν ανέφερα τις αιτίες των πράξεων μου, αυτό θα έδινε την εντύπωση ότι προσπαθούσα να δικαιολογηθώ και αυτό θα έκανε την απολογία μου ανειλικρινή, συν το ότι διακινδύνευα να επαναλάβω την αντιπαράθεση. Στο τέλος, αντέγραφα το ζητώ συγνώμη που έστειλε ο πρώην συνεργάτης μου – και αν και ήταν κάπως απλοϊκό, όμως ήταν το ίδιο ειλικρινές.

Το να ζητάς συγνώμη δεν είναι εύκολο. Μας κάνει να νοιώσουμε άβολα και οι περισσότεροι από εμάς δεν έχουμε εξασκηθεί αρκετά σ' αυτό. Ο Γκάρυ Τσάπμαν και η Τζένιφερ Τόμας δίνουν αρκετά καλές συμβουλές στο βιβλίο τους, *When Sorry Isn't Enough*.¹ Αναφέρουν ότι όταν αναζητάμε συμφιλίωση, **το μυστικό ... είναι να γνωρίζουμε τη γλώσσα της συγνώμης του άλλου προσώπου και να είμαστε πρόθυμοι να την μιλήσουμε. ... Όταν δεν καταφέρνουμε να μιλήσετε τη γλώσσα τους, κάνει τη συγχώρεση ακόμα πιο δύσκολη επειδή δεν είναι σίγουροι για το αν ζητάτε πραγματικά συγνώμη.**

Οι συγγραφείς χωρίζουν το θέμα με τη γλώσσα που αναφέρουν, σε πέντε

κύριες κατηγορίες:

– Μια έκφραση μεταμέλειας. Για μερικούς ανθρώπους θα είναι αρκετό να τους πείτε με ειλικρίνεια, «Ζητώ συγνώμη».

– Μία αποδοχή ευθύνης. Αποφύγετε να πείτε δικαιολογίες και παραδεχθείτε το λέγοντας «Έκανα λάθος».

– Με το να επανορθώνετε. Μη λέτε απλά συγνώμη – πείτε, «Τι μπορώ να κάνω για να επανορθώσω;»

– Με μεταμέλεια. Υποσχεθείτε, «Θα προσπαθήσω να μην το ξανακάνω».

– Με το να ζητήσετε συγχώρεση. Δείξτε ευαλωτότητα με το να πείτε ταπεινά, «Σε παρακαλώ συγχώρεσέ με».

Νομίζω πως η ταπεινότητα και η ειλικρίνεια είναι το μυστικό, στο να δείχνετε γνήσιο ενδιαφέρον για τις ανάγκες του ατόμου που έχει ενοχηθεί και ενώ μαθαίνετε να αφουγκραζόσαστε τον πόνο τους. Τώρα αν και οι δύο πλευρές είναι πρόθυμες, τότε μπορούν να συμβούν υπέροχα πράγματα σε αυτή την αποκαταστημένη σχέση.

Η ΣΑΛΙ ΓΚΑΡΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ, ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΙΛΗ. ■

Καλοδιατηρημένοι ή καταπικραμένοι;

Η ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΓΕΥΣΗ

ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΞΙΝΑ – Ξινά γλυκίσματα, τουρσί, οτιδήποτε περιέχει λεμόνι, ξινά κεράσια, μου αρέσει ό,τι είναι ξινό! Σε μερικούς αρέσουν τα πικάντικα ή τα γλυκά, ή το νέο στην πιάτσα το ουμάμι, όμως η γεύση εκείνη που είδα ότι δεν αρέσει σε κανέναν είναι η πικρή. Το γεγονός αυτό δεν με ξαφνιάζει ενώ στην ουσία, η λέξη που έχω δει να χρησιμοποιείται περισσότερο για τον ορισμό της λέξης πικρό είναι η λέξη «δυσάρεστο».

Φαίνεται να βγάζει νόημα το γεγονός ότι η λέξη «πίκρα» χρησιμοποιείται επίσης για να περιγράψει την πράξη του να παραμένει κάποιος μνησικακος και θυμωμένος. Διάβασα κάποτε ένα άρθρο που ανέφερε ότι υπάρχουν τρία είδη πικρίας.

Το πρώτο είδος είναι πικρία ενάντια στο Θεό. Αυτό το είδος πικρίας μπορεί να προέλθει από καταστάσεις όταν δεν μπορείτε να κατανοήσετε γιατί συνέβη κάποιο κακό: Η απώλεια ενός αγαπημένου σας, μια φυσική καταστροφή ή οτιδήποτε νοιώθετε να είναι άδικο. Νοιώθουμε θυμωμένοι ενάντια στον Θεό επειδή δεν εμπόδισε κάτι και υποθέτετε ότι δεν άκουσε τις προσευχές σας – ή ίσως και να μη νοιάστηκε.

Το δεύτερο είδος είναι πικρία

ενάντια στους άλλους. Ίσως κάποιος να σας κακομεταχειρίστηκε, να έκανε κάτι ανέντιμο, ή να είπε άσχημα πράγματα πίσω απ' την πλάτη σας. Νοιώθετε ότι ποτέ δεν θα μπορέσετε να τους συγχωρέσετε – ή ακόμα και αν μπορούσατε, δεν θα το άξιζαν, και σίγουρα δεν θα ήταν δίκαιο να το κάνατε.

Τα τελευταία είδος πικρίας – το οποίο δεν αντιλαμβανόμαστε πάντα ότι πρόκειται για κάποιο είδος πικρίας – είναι να νοιώθετε πικραμένοι με τον εαυτό σας! Ίσως μέσα σας να νοιώθετε ότι ο Θεός, σας συγχώρεσε για κάποιο λάθος που κάνατε, όμως εσείς δεν μπορείτε να συγχωρέσετε τον εαυτό σας και κρατάτε μέσα σας όλα αυτά τα αρνητικά συναισθήματα.

Νομίζω ότι δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει νοιώσει πικραμένος απ' τους άλλους. Ο καθένας μας πληγώνεται και είναι δύσκολο να χειριστούμε τους δύσκολους ανθρώπους και τις περιστάσεις. Το μυστικό είναι στο *πώς αντιμετωπίζετε* αυτόν τον πόνο που νοιώθετε.

Στην Εβραϊούς επιστολή 12:15 λέει, «Προσέξτε μήπως κάποιος στερείται τη χάρη του Θεού· μήπως κάποια ρίζα πικρίας, που αναφύεται, φέρνει ενόχληση». Η πικρία μπορεί να σταθεί εμπόδιο στο να λάβετε τη χάρη που επιθυμεί να σας δώσει ο Θεός. Και όπως το παράδειγμα με τη ρίζα, ίσως στην αρχή να μην παρατηρήσετε την

πικρία, όμως καθώς αυτό το «ζιζάνιο» αναφύει, θα υπάρξουν και συμπτώματα. Και αν το αφήσετε να συνεχίσει να μεγαλώνει χωρίς να το ξεριζώσετε, μπορεί να καλύψει όλη σας τη ζωή.

Στο κεφάλαιο 18 του Ματθαίου, ο Πέτρος ρωτά τον Ιησού πόσες φορές έπρεπε να συγχωρέσει κάποιον και αν επτά φορές ίσως ήταν αρκετές. Ποιος ξέρεi αν ο Πέτρος είχε αδικηθεί έξη φορές και υπέθεσε ότι παραπάνω δεν γίνεται. Ο Ιησούς του απάντησε ότι εβδομήντα φορές επί επτά πρέπει να συγχωράμε και το συνέδεσε με την

1. Ματθαίου 18:35
2. Εφεσσίους 4:31-32
3. βλ. Φιλιππισίους 4:13
4. www.just1thing.com

Παραβολή του Άσπλαχνου Υπηρέτη.

Στην παραβολή αυτή που τους αναφέρει, ένας βασιλιάς προσπαθεί να βρει άκρη στα οικονομικά του, γι' αυτό βάζει τους δούλους του να του επιστρέψουν τα χρήματα που του χρωστάνε. Ένας απ' αυτούς, του χρωστούσε δέκα χιλιάδες τάλαντα – μισθοί 200.000 ετών! Δεν μπορούσε να τα ξεπληρώσει, έτσι ο βασιλιάς διέταξε σύμφωνα και με τις τότε Ρωμαϊκές πρακτικές, να πωληθούν η σύζυγός του και τα παιδιά του και οτιδήποτε είχε ώστε να ξεπληρώσει το χρέος που όφειλε.

Όταν όμως αυτός πέφτει στα γόνατά του, και τον εκλιπαρεί λέγοντάς του, «Έχε υπομονή μαζί μου και θα στα ξεπληρώσω όλα!», ο βασιλιάς τον λυπάται, ακυρώνει το χρέος του και τον αφήνει ελεύθερο. Δεν ξέρω τι θα κάνετε εσείς αν σας είχε συγχωρεθεί ένα τέτοιο αφάνταστα τεράστιο χρέος και ξαναπαίρνατε την οικογένειά σας και τη ζωή σας στα χέρια σας πάλι, όμως αυτός ο υπηρέτης πρέπει να μην ήταν στα καλά του, επειδή μόλις φεύγει απ' το παλάτι και συναντά κάποιον στο δρόμο που του χρωστά εκατό δηνάρια – ένα χρέος 600.000 φορές λιγότερο απ' αυτό που του είχε συγχωρεθεί – του επιτίθεται τον πιάνει απ' τον λαιμό και πάει να τον πνίξει, απαιτώντας να του επιστρέψει τα χρήματα αμέσως.

Όταν ο οφειλέτης πέφτει στα γόνατά του και τον εκλιπαρεί, «Έχε υπομονή μαζί μου και θα στο ξεπληρώσω», ο δούλος τον στέλνει στη φυλακή.

Όταν ο βασιλιάς μαθαίνει τι συνέβη, καλεί αυτό τον άνθρωπο και τον επιτιμά, λέγοντάς του ότι θα έπρεπε να ήταν το ίδιο επιεικής με τους άλλους, όπως ήταν και ο βασιλιάς μαζί του. Κατόπιν τον βάζει στην φυλακή μέχρι να πληρωθεί το χρέος του. Ο Ιησούς ολοκληρώνει την

παραβολή αυτή με μια βαρυσήμαντη δήλωση: «Έτσι και ο ουράνιος Πατέρας μου θα κάνει σε σας, αν δεν συγχωρήσετε από την καρδιά σας κάθε ένας στον αδελφό του τα παραπτώματά τους».¹

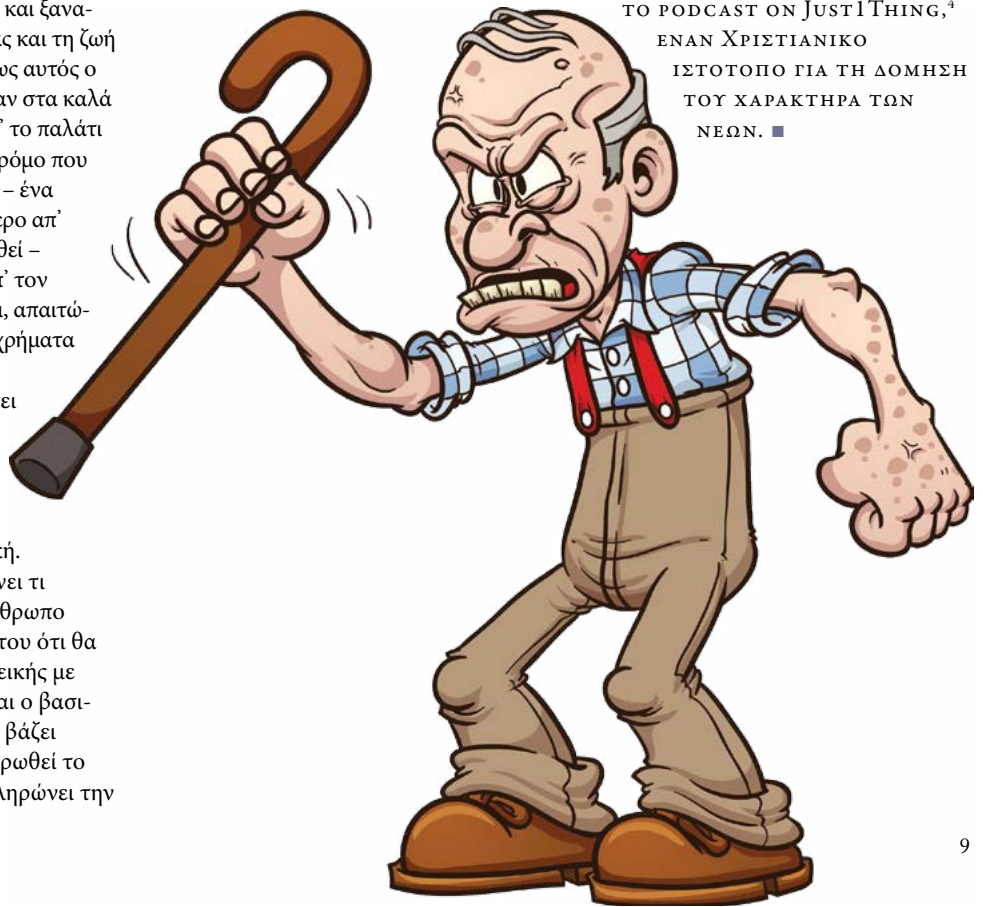
Αυτή και αν είναι παρότρυνση! Βέβαια, δεν είναι πάντα εύκολο, όπως μας λέει και η Βίβλος, «Να αφαιρεθεί από σας κάθε κακία, πικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία· γίνεστε δε, ο ένας στον άλλον, χρήσιμοι, εύσπλαχνοι, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως και ο Θεός συγχώρησε εσάς διαμέσου τού Χριστού».² Όμως αυτό το γνωρίζει ο Θεός και υπόσχεται ότι αν Του το ζητήσουμε θα μας βοηθήσει να συγχωρήσουμε.³

Μια φορά είδα μια αστεία εικονογράφηση με δύο ηλικιωμένα άτομα. Στο ένα μέρος ήταν μια γυναίκα που είχε γενναιόδωρη καρδιά, που πάντα

βοηθούσε τους άλλους και η οποία συγχωρούσε εύκολα. Έδειχνε να ακτινοβολεί από χαρά και έδειχνε αρκετά δυνατή για την ηλικία της. Στην άλλη μεριά ήταν ένα άλλο ηλικιωμένο άτομο, ένας άνδρας που πάντα έβλεπε το χειρότερο στους άλλους, δυσανασχετούσε με το καθετί και δεν συγχωρούσε εύκολα. Έδειχνε μίзерος και ταλαιπωρημένος. Πιο κάτω η λεζάντα, έγραφε, «Μερικά άτομα είναι καλοδιατηρημένα, άλλα είναι καταπικραμένα».

Εσείς πού ταιριάζετε;

Η ΤΙΝΑ ΚΑΠ ΕΙΝΑΙ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ. ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΟΥ ΒΟΗΘΑ ΝΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΕΙ ΧΡΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΑ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΠΑΡΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ PODCAST ON JUST 1 THING,⁴ ΕΝΑΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ■

ΣΗΜΕΙΑ ΓΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟ

Ἐλεος

Ὅχι από ἔργα δικαιοσύνης, που εμεῖς πράξαμε, ἀλλά σύμφωνα με τὸ ἔλεός Του μας ἔσωσε.

— *Τίτος 3:5*

Μακάριοι αὐτοὶ που ἐλεοῦν· ἐπειδὴ, αὐτοὶ θα ἐλεηθοῦν.

— *Ματθαίου 5:7*

Οἱ ἀδύναμοι δὲν μποροῦν νὰ συγχωρέσουν ποτέ. Ἡ συγχώρεση εἶναι γνώρισμα τῶν δυνατῶν.

— *Μαχάτμα Γκάντι (1869-1948)*

Ἡ σοφία, ὅμως, που κατεβαίνει ἀπὸ πάνω, πρώτα μὲν εἶναι καθαρὴ, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, ευπειθὴς, πλήρης ἀπὸ ἔλεος.

— *Ἰακώβου 3:17*

Νὰ γίνεστε, λοιπόν, σπλαχνικοὶ, ὅπως και ὁ Πατέρας σας εἶναι σπλαχνικός.

— *Λουκάς 6:36*

Ὁ Θεὸς ἀπονέμει τὶς εὐλογίες Του χωρὶς διάκριση. Οἱ ἀκόλουθοι Του Ἰησοῦ εἶναι παιδιά Του Θεοῦ και θα πρέπει νὰ ἐκδηλώνουν τὴν ομοιότητα τῆς οἰκογένειάς τους με τὸ νὰ κάνουν τὸ καλὸ σε ὅλους,

ἀκόμα και σ' ἐκείνους που ἀξίζουν τὸ ἀντίθετο.

— *Φ. Φ. Μπρους (1910-1990)*

Ὁ Θεὸς σε ἀγαπᾷ ὅπως εἶσαι, ὄχι ὅπως θα πρέπει νὰ εἶσαι, ἐπειδὴ κανένας δὲν εἶναι ὅπως θα πρέπει νὰ εἶναι.

— *Μπρέναν Μάννινγκ (1934-2013)*

Ἴσως νὰ νοιώθεις ὅτι αὐτὸ που υπέφερες εἶναι ἀσυγχώρητο, πέρα ἀπὸ κάθε συγχώρεση, ὁμως ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ ἀφαιρέσει τὸ βᾶρος και νὰ φέρει ἀλλαγὴ στὴν καρδιά σου. Ἡ θαυματουργὴ ἀγάπη Του Θεοῦ εἶναι ἀρκετὴ ἀγάπη ὥστε νὰ συγχωρεῖ – και νὰ βοηθᾷ κι ἐσένα νὰ συγχωρᾷς.

— *Γκάμπριελ Σαρμιέντο*

Ἡ συγχώρεση εἶναι τὸ κλειδί που ξεκλειδώνει τὴν πόρτα τῆς μνησικακίας και τὶς χειροπέδες του μίσους. Εἶναι ἡ δύναμη που σπᾶει τὶς ἀλυσίδες τῆς πικρίας και τὰ δεσμὰ του ἐγωισμοῦ.

— *Κόρι τεν Μπουμ*

Δὲν ὑπάρχει καμιὰ δυσκολία που με ἀρκετὴ ἀγάπη δὲν θα ξεπεραστεῖ. Καμιὰ ἀσθένεια που με ἀρκετὴ ἀγάπη

δὲν θα θεραπευτεῖ. Καμιὰ πόρτα που με ἀρκετὴ ἀγάπη δὲν θα ἀνοίξει. Κανένα χάσμα που με ἀρκετὴ ἀγάπη δὲν θα γεφυρωθεῖ. Κανένας τοῖχος που με ἀρκετὴ ἀγάπη δὲν θα καταρριφθεῖ. Καμιὰ ἀμαρτία που με ἀρκετὴ ἀγάπη δὲν θα ἐξιλεωθεῖ. ... Δὲν ἔχει διαφορά τὸ πόσο σοβαρὸ εἶναι κάποιον πρόβλημα, πόσο ἀνέλπιδη ἡ κατάσταση, πόσο μπερδεμένα εἶναι τὰ πράγματα, πόσο μεγάλο τὸ λάθος. Μια ἐπαρκὴς ἐφαρμογὴ τῆς ἀγάπης θα ἐπιλύσει τὸ καθετί.

— *Ἐμετ Φοξ (1886-1951)*

Ὅταν συγχωρεῖς, ἀπελευθερώνεις ἕναν φυλακισμένο και ἀνακαλύπτεις ὅτι ὁ φυλακισμένος αὐτὸς ἦσουν ἐσύ.

— *Λούις Μ. Σμήντη (1921-2002)*

Ἡ συγχώρεση εἶναι μία λυτρωτικὴ ἀπόκριση ὅταν ἔχεις ἀδικηθεῖ και ἔχεις πληγωθεῖ. Μόνο ἐκεῖνοι που μας ἔχουν ἀδικήσει και μας ἔχουν πληγώσει εἶναι υποψήφιοι γιὰ συγχώρεση. Ἀν μας πληγώσουν κατὰ λάθος, τους δικαιολογοῦμε. Συγχωράμε μόνο ἐκείνους που κατηγοροῦμε.

— *Λούις Μ. Σμιντς (1921-2002)* ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΗΝ

ΚΑΤΗΓΟΡΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

ΠΡΟΣΦΑΤΑ, αναπολούσα το παρελθόν μου, σκεπτόμενη τις επιλογές που είχα κάνει και άρχισα να κατηγορώ τους άλλους για το πώς είχαν καταλήξει μερικά πράγματα. Κατηγορούσα τους γονείς μου για τις αποφάσεις που είχαν κάνει και επηρέασαν τα παιδικά μου χρόνια. Κατηγορούσα το σχολείο μου για τις ανασφάλειες που ένοιωθα και το πως δεν ήμουν ποτέ αρκετά τέλεια ώστε να επιτύχω σε διάφορους τομείς. Κατηγορούσα την εκκλησία μου για τον τρόπο που αντιλαμβανόμουν τον Θεό και είχε επηρεάσει τη σχέση μου μαζί Του.

Όμως καθώς καθόμουν και σκεφτόμουν όλο και περισσότερο για τη ζωή μου, άρχισα να βλέπω τους γονείς μου με περισσότερη κατανόηση και αντιλήφθηκα ότι είχαν κάνει ό,τι καλύτερο μπορούσαν με αυτά που γνώριζαν. Θυμήθηκα όλες εκείνες τις φορές που με είχαν ενθαρρύνει και με είχαν βοηθήσει να γίνω το άτομο που είμαι σήμερα.

Με τον ίδιο τρόπο, θυμήθηκα τα σχολικά μου χρόνια και αντιλήφθηκα ότι πολλά απ' όσα είχα βιώσει ήταν εξαιτίας μου. Ήμουν ντροπαλή και φοβόμουν να δοκιμάσω νέα πράγματα. Φοβόμουν να κάνω βήματα και να πάρω ρίσκα. Ήταν μάλλον οι δικές μου ανασφάλειες που με εμπόδιζαν στην ακαδημαϊκή μου και κοινωνική μου επιτυχία.

Όταν ξανάησα με τον νου μου, τα χρόνια που πήγαίνα στη μικρή ανεξάρτητη εκκλησία της οικογένειάς μου, θυμήθηκα το κουτσομπολιό και μερικά πράγματα που με είχαν πληγώσει, όμως με το πέρασμα των χρόνων, αντιλήφθηκα πόσο εύκολο ήταν να ρίχνω την ευθύνη στις συνθήκες ή το ίδρυμα εκείνο, όταν στην πραγματικότητα εκεί απέκτησα ένα υπέροχο θεμέλιο πίστης και επίσης τις πόσες πολλές φορές τα μέλη της εκκλησίας εκείνης με βοήθησαν και μου έδωσαν ένα γνήσιο παράδειγμα Χριστιανοσύνης.

Είναι σημαντικό να μην κολλάμε στο να κατηγορούμε καταστάσεις. Έτσι κι αλλιώς ούτε η ζωή μου υπήρξε τέλεια. Έχω πάρει μερικές αποφάσεις που με πλήγωσαν και άλλες φορές άλλοι πλήγωσαν εμένα. Όμως δεν έφταιγαν ούτε οι δικοί μου ούτε το σχολείο μου, ούτε η εκκλησία μου. Ήταν μερικά άτομα, και όταν ξαναθυμήθηκα αυτά τα άτομα, είδα μια γυναίκα που υπέφερε από θλίψη επειδή το μεγαλύτερο παιδί της είχε πεθάνει. Μια άλλη δυστυχισμένη μεσήλικας γυναίκα που αφιέρωνε τον χρόνο της στο να φροντίζει την ηλικιωμένη μητέρα της μαζί και την θεία της, επειδή αυτές είχαν αρκετά προβλήματα υγείας. Ήταν ένας νεαρός που μόλις είχε τελειώσει το κολλέγιο και είχε ηγετικά χαρίσματα, που νόμιζε ότι ήξερε το καθετί για τους εφήβους, όμως χρειαζόνταν να αποκτήσει λίγες εμπειρίες ζωής ακόμα και ένας ταλαίπωρο και γεμάτος άγχος καθηγητή μαθηματικών που είχε την έγκυρο σύζυγό του για μήνες στο νοσοκομείο. Όλα αυτά τα άτομα είχαν κάνει λάθη, όπως έκανα κι εγώ στη διάρκεια της ζωής μου.

Είναι πολύ εύκολο να βγάζουμε συμπεράσματα και να κάνουμε γενικεύσεις για τις εμπειρίες μας και εκείνα τα άτομα που νοιώθουμε ότι δικαιωματικά τα κατηγορούμε. Όμως λίγη σοβαρή ενδοσκόπηση μπορεί να ρίξει φως στο γιατί συνέβησαν όλα όσα συνέβησαν. Τη στιγμή που συμβαίνει κάτι, μπορεί να μην κατανοήσουμε γιατί κάποιος αντέδρασε όπως αντέδρασε, όμως όταν κοιτάμε με κατανόηση στο παρελθόν, αυτό μας βοηθά να έχουμε μια πιο καθαρή εικόνα και να βρούμε ελευθερία μέσα απ' τη συγχώρεση.

Η ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΗΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ. ΔΕΙΤΕ ΤΟ ΜΠΛΟΓΚ ΤΗΣ ΣΤΟ [HTTPS://JOY4DAILYDEVOTIONALS.BLOGSPOT.COM/](https://joy4dailydevotionals.blogspot.com/). ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΒΕΤ ΓΚΛΑΝΤΣΤΟΥΝ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΧΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

«ΣΥΓΧΩΡΕΣΕ ΣΕ ΜΑΣ ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΜΑΣ, όπως κι εμείς συγχωρούμε αυτούς που σφάλλουν σε μας».¹ Την πρώτη φορά που άκουσα αυτό το εδάφιο της Βίβλου, πόνεσε η καρδιά μου και ένοιωσα τόση ντροπή. Γιατί; Επειδή ήξερα ότι υπήρχαν άνθρωποι που δεν τους είχα συγχωρέσει. Όμως εγώ η ίδια, ήθελα απ' τον Θεό να με συγχωρέσει, για πράγματα που είχα κάνει και είχαν πληγώσει κάποιον άλλον.

Δεν ήθελα να με συγχωρέσει ο Θεός με τον τρόπο που εγώ είχα συγχωρέσει τους άλλους, επειδή ήξερα ότι δεν είχα συγχωρέσει τους άλλους! Όμως ήθελα να με συγχωρέσει ο Θεός, επειδή Αυτός είναι φιλεύσπλαχνος, επειδή το χρειάζομαι πραγματικά και επειδή ένοιωθα άσχημα για ό,τι είχα κάνει. Όμως ένοιωθα πως οι άλλοι δεν ένοιωθαν

άσχημα για ό,τι είχαν κάνει σε μένα. Κι αυτό δεν ήταν δίκαιο! Ή κάπως έτσι το έβλεπα εγώ.

Στριφογυρίζοντας στο κάθισμά μου και ενώ προσευχόμουν είπα στον Θεό ότι αυτό δεν ήταν δίκαιο. Μετά Αυτός μίλησε στην καρδιά μου και είπε, *Δεν ήταν δίκιο και αυτό που έκαναν και σε Μένα, αναφερόμενος στον θάνατό Του πάνω στον σταυρό.*

Λυπάμαι γι' αυτό, αποκρίθηκα εγώ. Όμως Εσύ είσαι Θεός και μπορείς να κάνεις το αδύνατο. Εγώ είμαι μια αδύναμη γυναίκα που μερικές φορές κάνει ανοησίες.

Λοιπόν, σε δημιούργησα καθ' ομοίωση δική Μου, έτσι δεν είναι; Γι' αυτό έχεις ό,τι χρειάζεσαι για να κάνεις αυτό που χρειάζεται να κάνεις. Αυτό το γνωρίζω, επειδή στο έδωσα Εγώ.

Λοιπόν ... τότε Εσύ είσαι Αυτός μέσα μου που πρέπει να τους συγχωρέσει, επειδή εγώ δεν νοιώθω αρκετά δυνατή να το κάνω. Εσύ είσαι η δύναμή μου, Κύριε. Σε παρακαλώ βοήθησέ με να τους συγχωρέσω, με τη χάρη Σου.

Και από τότε Αυτός με βοηθά να συγχωρέσω όποτε χρειαστεί! Η συγχώρευση δεν είναι εύκολη, όμως μπορεί να επιτευχθεί με τη δική Του βοήθεια.

Έχω ανακαλύψει πως η συγχώρευση είναι μια συνεχής διαδικασία και ο Θεός με την αγάπη Του και το έλεος Του, μου έχει δώσει μερικά σύνεργα ώστε να με διευκολύνει στην πορεία μου. Μερικά απ' τα σύνεργα αυτά είναι αστεία, μερικά βαθυστόχαστα και μερικά θέλουν και λίγο σκέψη – όπως το να βλέπω τα πράγματα από μια διαφορετική προοπτική, ίσως με τον

1. Ματθαίου 6:12
2. Παροιμίες 17:22
3. Roderick McFarlane, *Reader's Digest*, Δεκέμβριος 1992

τρόπο που τα βλέπει ο Θεός.

Ένα αστείο σύνεργο είναι μια αίσθηση του χιούμορ. Η Βίβλος αναφέρει, «Η καρδιά που ευφραίνεται, δίνει ευεξία σαν γιατρικό».²

Όπως ακριβώς το σωστό φάρμακο μπορεί να βοηθήσει να ανακουφίσει τους πόνους μας και να μας γιατρέψει από τραύματα και αρρώστιες, έτσι και η χαρούμενη καρδιά – μια καλή αίσθηση του

χιούμορ – μπορεί να μας ανακουφίσει και να απαλύνει τον πόνο στην καρδιά μας και τον νου μας όταν κάποιοι μας έχουν πληγώσει, είτε αυτό έχει γίνει σκόπιμα είτε όχι.

Μια φορά όταν εργαζόμουν με νέους συνεργάτες, δεν μπορούσα να κάνω τα πράγματα όπως ήθελαν αυτοί. Θύμωνα μαζί τους και ένοιωθα οίκτο για τον εαυτό μου. Πήγα να προσευχηθώ και ενώ άρχισα να λέω στον Θεό, *Δοιπόν, αν δεν τους αρέσω ...* και πριν τελειώσω την πρότασή μου, μια απαλή φωνή είπε μέσα στην καρδιά μου, *θα φάω τις τηγανιτές πατάτες τους!* Τι είπε λέει!

Αυτό με έκανε να γελάσω! Επειδή από το πουθενά, μου θύμισε ένα αστείο που έλεγα συχνά με τον εκλιπόντα σύζυγό μου. Πριν χρόνια, όταν

πρωτομάθαινε Ισπανικά, έτυχε να πάει με μερικούς φίλους του να γευματίσουν μαζί. Καθώς τελείωναν το φαγητό, είπε σε κάποιον με σπαστά Ισπανικά, «Αν δεν σου αρέσω, θα φάω τις τηγανιτές πατάτες σου!» Οι φίλοι του ξαφνιάστηκαν! Μετά άρχισαν να γελάνε, επειδή αυτό που ήθελε να τους πει ήταν, «Αν δεν σου αρέσουν οι τηγανιτές πατάτες σου, θα τις φάω εγώ».

Τέλος πάντων, εκείνο το αστείο με βοήθησε να ξελαφρώσω κάπως, ώστε να μπορέσω να συγχωρέσω τους συνεργάτες μου στη νέα μου δουλειά και να πάψω να παίρνω τον εαυτό μου τόσο σοβαρά.

Ένα άλλο σύνεργο είναι αυτό που αποκαλώ «10 Πράγματα να Συγχωρεθούν». Πηγάζει απ' αυτό το ανέκδοτο:

Στην επέτειο των 50 ετών έγγαμου βίου, η γιαγιά μου αποκάλυψε το μυστικό ενός τόσο μακροχρόνιου και ευτυχισμένου γάμου. «Τη μέρα που παντρεύτηκα, αποφάσισα να επιλέξω δέκα απ' τα ελαττώματα του συζύγου μου, τα οποία, για χάρη του γάμου μας, θα τα παρέβλεπα», εξήγησε αυτή. Ένας προσκεκλημένος την ρώτησε να αναφέρει μερικά απ' τα ελαττώματα που είχε ο σύζυγός της. «Πα να πω την αλήθεια», είπε αυτή, «Ποτέ μου δεν συντάξα αυτή τη λίστα. Όμως όταν

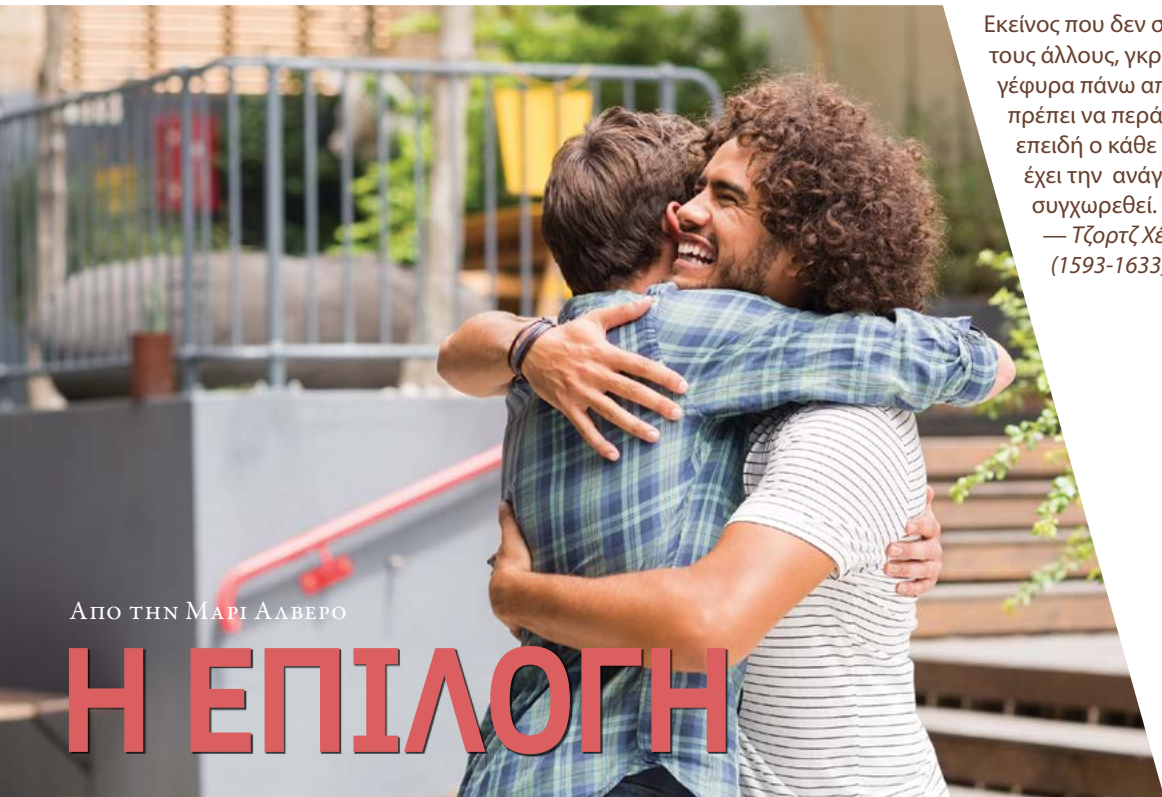

ο σύζυγός μου έκανε κάτι που με νευρίαζε αφάνταστα, έλεγα μέσα μου, «Τυχερούλη μου, ευτυχώς και είναι ένα από τα δέκα».³

Ένα άλλο σύνεργο προέρχεται από μια ιστορία που αποδίδεται στην Κόρτεν Μπουμ, όπου αυτή παρομοιάζει τη συγχώρεση με την απεικόνιση μιας μεγάλης καμπάνας εκκλησίας. Όσον αφορά τα δύσκολα συναισθήματα που συνοδεύουν τη διαδικασία της συγχώρεσης – όπως η μνησικακία, τα πληγωμένα συναισθήματα, η ενθύμηση των οδυνηρών στιγμών ξανά και ξανά, κτλ. – λέει ότι η διαδικασία της συγχώρεσης είναι όπως όταν αφήνεις από το χέρι σου το σχοινί που τραβά την καμπάνα. Λέμε ότι συγχωράμε και ξεχνάμε, όμως τα άσχημα συναισθήματα δεν χάνονται αμέσως. Αφού αφήσουμε το σχοινί, η καμπάνα συνεχίζει να ηχεί για κάποια ώρα, όμως όλο και λιγότερο, όλο και πιο ήσυχα, μέχρι που στο τέλος σταματά εντελώς.

Ο όλος κύκλος της συγχώρεσης ίσως απαιτήσει κάποιο χρόνο για να ολοκληρωθεί, όμως στο τέλος μας αποφέρει γαλήνη και ανακούφιση ψυχής.

Η ΎΒΕΤ ΓΚΛΑΝΤΣΤΟΥΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΓΚΕΡΕΡΟ ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

Η ΕΠΙΛΟΓΗ

ΙΣΩΣ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ ΝΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΟΤΙ ΘΑ ΕΦΕΡΝΕ ΣΕ ΑΜΗΧΑΝΙΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΟΤΑΝ ΤΟΥ ΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΕΡΩΤΗΣΗ «Κύριε, πόσες φορές να συγχωρέσω τον αδελφό μου ή την αδελφή μου όταν αυτοί με αδικήσουν;»¹ Ήθελε κάποιο νούμερο, κάποια ποσοτικοποίηση για το πόσο ήταν αρκετά και μετά τέρμα η συγχώρεση. Ο Πέτρος λέει στον Ιησού ένα νούμερο, «Επτά φορές;» και ο Ιησούς του αποκρίνεται, «Όχι, όχι επτά φορές, αλλά εβδομήντα φορές επτά!»¹

Με μια απλή πράξη πολλαπλασιασμού βλέπουμε ότι το 490 φαίνεται να είναι ο μαγικός αριθμός – πολύ μεγαλύτερος απ’ ό,τι είχε προτείνει ο Πέτρος. Όμως ο αριθμός αυτός δεν ήταν τυχαίος. Όπως πάντα, τα λόγια του Ιησού ήταν επακριβή και στοχευμένα. Στην Εβραϊκή αριθμολογία, το κάθε γράμμα έχει μια αριθμητική αξία και οι

λέξεις που έχουν την ίδια αριθμητική αξία συχνά έχουν και κάποια σχετιζόμενη σημασία. «Ταμίμ», η Εβραϊκή λέξη για «ολοκλήρωση» ή «τέλειο», έχει μια αριθμητική αξία του 490. Με άλλα λόγια, συγχωρείς παντελώς. Δεν βάζεις όριο στη συγχώρεσή σου.

Αφήστε με να αναφέρω εδώ, ότι κάτι τέτοιο είναι πάρα πολύ δύσκολο! Μερικές φορές τη συγχώρεση δεν την αξίζει κάποιος ούτε την επιζητά. Μερικές φορές δεν υπάρχει μεταμέλεια. Όμως η επιλογή για συγχώρεση έχει γίνει ήδη. Ξέρω ότι θα συγχωρέσω επειδή είναι αυτό που μου ζητά ο Ιησούς και επίσης, είναι αυτό που έκανε Αυτός για μένα. Με συγχώρεσε για όλες μου τις αμαρτίες, στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον. Έτσι θα βάλω τα δυνατά μου ώστε να συγχωρώ κι εγώ το ίδιο.

Ένα απ’ τα σπουδαιότερα μαθήματα που έμαθα, όσον αφορά τη συγχώρεση, είναι ότι πρόκειται περί μιας συνεχούς διαδικασίας. Μπορώ να

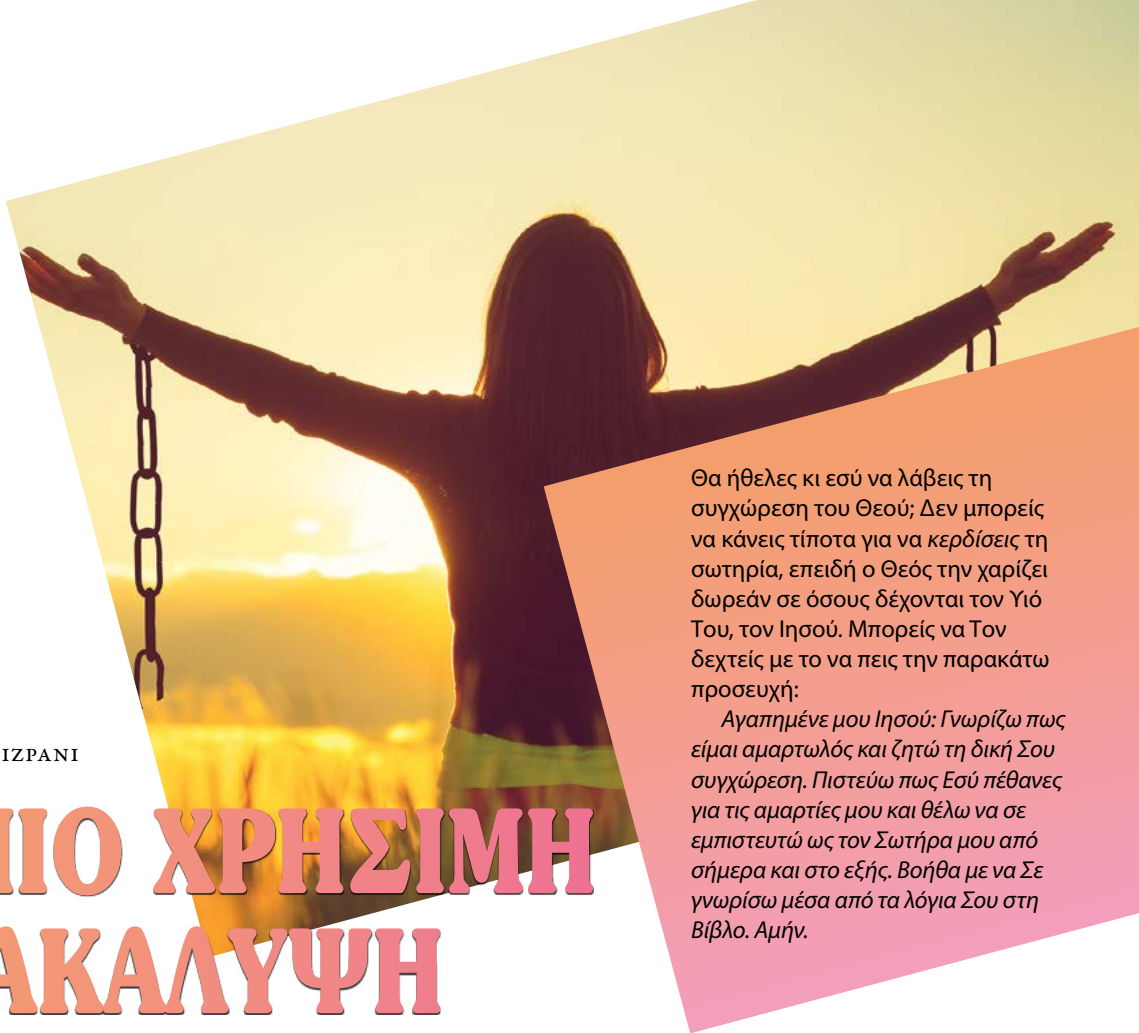
επιλέξω να συγχωρέσω κάποιον για κάτι και να επιθυμώ πράγματι να συγχωρέσω, όμως κάπου στη συνέχεια, μπορεί να τύχει να θυμώσω ξανά με το ίδιο πρόσωπο για το ίδιο αδίκημα. Μήπως αυτός είναι ένας άλλος τρόπος όπου υπεισέρχεται το 490 φορές; Το να συγχωρώ συνεχώς για το ίδιο γεγονός μέχρι που η ανάμνησή του δεν με κάνει θυμωμένη, εκδικητική ή έξαλλη.

Μερικές φορές, η συγχώρεση απαιτεί περισσότερη δύναμη και αγάπη από όση αισθάνομαι ότι έχω εγώ. Ευτυχώς η συγχώρεση δεν είναι ένα συναίσθημα. Είναι μια επιλογή και μια πράξη. Επειδή έχουμε σωθεί μέσω του Ιησού, έχουμε τη χάρη να κάνουμε την επιλογή να συγχωρούμε κι εμείς τους άλλους.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

Εκείνος που δεν συγχωρεί τους άλλους, γκρεμίζει τη γέφυρα πάνω απ’ την οποία πρέπει να περάσει ο ίδιος, επειδή ο κάθε άνθρωπος έχει την ανάγκη να συγχωρευθεί.
— Τζορτζ Χέρμπερτ (1593-1633)

1. βλ. Ματθαίου 18:22

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΪΜΥ ΤΖΟΪ ΜΙΖΡΑΝΙ

Η ΠΙΟ ΧΡΗΣΙΜΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ

ΠΑΝΤΑ ΜΟΥ ΑΡΕΖΕ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ. Έκανε πολλά λάθη, άνοιγε το στόμα του όταν δεν έπρεπε, δεν ήθελε να συγχωρέσει τον αδελφό του και στο τέλος απαρνήθηκε τον Ιησού – τρεις φορές.

Ο λόγος που μου αρέσει περισσότερο ο Πέτρος, είναι επειδή του μοιάζω αρκετά. Όπως και ο Πέτρος, ο καθένας μας κάνει λάθη, ο καθένας μας έχει στιγμές που δεν συγχωράμε αυτούς που μας έβλαψαν – και το πιο σίγουρο είναι, ότι ο καθένας μας έχει απογοητεύσει τον Σωτήρα μας. Ξέρω ότι εγώ το έχω κάνει πολλές φορές.

Έφθασα στο σημείο που έβλεπα τον εαυτό μου και όλα τα λάθη που έχω κάνει (και που σίγουρα θα συνεχίσω να κάνω) και συμπεράνα ότι ήμουν ένα

απαίσιο άτομο. Δεν είμαι πάντα ειλικρινής, θυμώνω, είμαι τεμπέλα, λογομαχώ πολύ, είμαι σαρκαστική και αυστηρή ... και η λίστα συνεχίζει.

Ίσως ο Θεός με αγαπά για αυτό που θα μπορούσα να είμαι, σκέφτηκα. Αυτό είχε νόημα. Έτσι προσπάθησα να γίνω εκείνο το άτομο. Γεμάτο αγάπη, ευγένεια, να βοηθάω, πάντα έτοιμη να εμπνεύσω και να ενθαρρύνω τους άλλους.

Τουλάχιστον αυτό ήταν το σχέδιο. Όμως ακόμα και τα καλύτερα σχέδια είναι άχρηστα αν δεν γίνουν πράξη. Και εγώ δεν τα κατάφερα. Προσπάθησα να τα πάω καλύτερα, όμως τώρα που αντιλαμβάνομαι όλες μου τις αποτυχίες, φαινόταν πως έκανα όλο και περισσότερα λάθη. Όσο σκληρά και να προσπαθούσα, δεν μπορούσα να γίνω το

Θα ήθελες κι εσύ να λάβεις τη συγχώρεση του Θεού; Δεν μπορείς να κάνεις τίποτα για να κερδίσεις τη σωτηρία, επειδή ο Θεός την χαρίζει δωρεάν σε όσους δέχονται τον Υιό Του, τον Ιησού. Μπορείς να Τον δεχτείς με το να πεις την παρακάτω προσευχή:

Αγαπημένε μου Ιησού: Γνωρίζω πως είμαι αμαρτωλός και ζητώ τη δική Σου συγχώρεση. Πιστεύω πως Εσύ πέθανες για τις αμαρτίες μου και θέλω να σε εμπιστευτώ ως τον Σωτήρα μου από σήμερα και στο εξής. Βοήθη με να Σε γνωρίσω μέσα από τα λόγια Σου στη Βίβλο. Αμήν.

άτομο που *μπορούσα* να είμαι, εκείνο που νόμιζα ότι θα αγαπούσε τόσο πολύ ο Θεός.

Και τότε ήταν που αντιλήφθηκα ότι ο Θεός δεν με αγαπά σαν το πρόσωπο που μπορούσα να είμαι, ή που θα έπρεπε να είμαι, ή που θα μπορούσα να γίνω! Με αγαπά γι' αυτό που είμαι! Εδώ και τώρα, εμένα την ίδια, με τον εαυτό μου γεμάτο λάθη και απογοητεύσεις. Δεν χρειάζεται κάποιο «λόγο» για να με αγαπά. Και αυτό ισχύει για τον καθένα μας.

Η ΕΪΜΥ ΤΖΟΪ ΜΙΖΡΑΝΙ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ, ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ. ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΡΟΝΟ ΤΗΣ ΠΑΙΖΕΙ ΒΙΟΛΙ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ ΠΟΥ ΑΛΛΑΖΕΙ ΤΗ ΖΩΗ

Η συγχώρεση δεν είναι συναίσθημα, είναι επιλογή. Όταν παίρνεις την απόφαση να συγχωρέσεις, δεν σημαίνει ότι όλος ο πόνος εξαφανίζεται. Όμως μόλις αποφασίσεις ότι θα συγχωρέσεις, τότε Μου επιτρέπεις να αγγίξω την καρδιά σου.

Η συγχώρεση είναι ένα βήμα προς την ελευθερία καθώς σε απαλλάσσει απ' την μνησικακία που σε πληγώνει και μπορεί να πληγώνει και τους άλλους. Όταν κουβαλάς μαζί σου πληγές τις οποίες δεν έχεις συγχωρέσει, το βάρος αυτό μπορεί να σε συντρίψει και στην πορεία να καταστρέψει την συναισθηματική σου υγεία και να πάρει τον έλεγχο της ζωή σου. Το να αφήνεις ξοπίσω σου όσα σε έχουν πληγώσει, είναι ένα απ' τα πιο δύσκολα πράγματα που χρειάζεται να κάνεις, όμως εσύ ο ίδιος είσαι αυτός που επωφελείται περισσότερο όταν το κάνεις.

Εγώ μπορώ να διορθώσω τα πράγματα,

να εργαστώ στη ζωή των άλλων και να τους αλλάξω – και αυτό θα τους βοηθήσει, όμως δεν θα βοηθήσει εσένα. Σου ζητώ να συγχωρέσεις εκείνους που σε έβλαψαν, επειδή θέλω να σε απαλύνω απ' τον πόνο και το βάρος. Θέλω να σε βοηθήσω να αφήσεις πίσω σου εκείνες τις πληγές που σε λυπούν, σε θυμώνουν ή σε κάνουν να θρηνηίς. Θέλω να συγχωρέσεις, επειδή ξέρω ότι η συγχώρεση είναι το μονοπάτι προς την ελευθερία, την ευτυχία και την ανάπτυξη.

Βλέπω την ειρήνη και την ελευθερία που θα νοιώσεις ξανά, αφού κάνεις την επιλογή να συγχωρέσεις. Γλύτωσε τον εαυτό σου απ' τον συνεχή πόνο, τη λύπη και την παράλυση που επέρχεται όταν συνεχίζεις να κρατάς τις οδυνηρές εμπειρίες και δώσε τες σε Μένα να τις φροντίσω όπως Εγώ γνωρίζω καλύτερα. Καθώς εσύ κάνεις το βήμα να συγχωρέσεις δια πίστεως, Εγώ θα σου προσφέρω τη θεραπεία που επιθυμείς.